



اخبار و مطالب داخلی

در تهران ۳۰ درصد آب شرب در شبکه انتقال هدر می‌رود

به گفته یک کارشناس محیط زیست خطوط لوله انتقال آب شهر تهران فرسوده شده و به ۷۰ سال پیش مربوط است. نشت لوله‌ها حدود ۳۰ درصد است و این سبب می‌شود بخش قابل توجهی از آب شرب تهران در جریان انتقال هدر برود.



محسن موسوی خوانساری، کارشناس محیط زیست ۲۸ بهمن در گفت‌وگویی به خبرگزاری تسنیم گفت: «در حال حاضر در مرحله انتقال آب شرب در تهران ۳۰ درصد تلفات آب داریم که اگر تنها ۱۰ درصد آن مدیریت شود، دیگر نیازی به اجرای پروژه‌هایی که از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست [وجود ندارد]. یعنی اگر با یک سری اقدامات که نمونه آن را در کشورهای همسایه دیده‌ایم تنها درصدی از این پرتی

آب را کم کنیم، بیش از ۱۵۰ میلیون متر مکعب از این محل برای مصرف آب شور به شهروندان تهران ذخیره می‌شود و اگر این اتفاق بیفتد دیگر هیچ نیازی به هزینه کردن و انتقال آن از جنگل‌های بکر ۲ هزار، ۲ هزار به تهران نخواهد بود.

او در ادامه گفت که متأسفانه در سال‌های اخیر در موضوع تامین آب تهران و دیگر کلان‌شهرهای کشور **مسئولین از جمله** وزارت نیرو اقدامات مناسبی را در کاهش مصرف آب انجام نداده‌اند و در واقع ذهن آنها متمرکز بر تامین آب است و هنوز به روش‌های قدیمی سخت‌افزاری پرهزینه اتکا می‌شود.

این کارشناس افزون بر اشاره به مدیریت لوله‌کشی فرسوده تهران گفت: «نصب تجهیزات کاهش مصرف آب بر روی شیرهای منازل، مجتمع‌های مسکونی، پادگان‌ها، مساجد، دانشگاه‌ها، ادارات دولتی و...» نیز می‌تواند برای مقابله با بحران بی‌آبی بسیار تاثیرگذار باشد.

او همچنین به خبررسانی گمراه‌کننده صداوسیما نیز انتقاد کرد و گفت با وجود اینکه تنها ۲۰۰ میلیون متر مکعب در سدهای تامین کننده آب تهران آب وجود دارد و این شرایط مشکل جدی را در فصل تابستان ایجاد خواهد کرد، اما صداوسیما نمی‌خواهد مردم را آگاه کند /.

رادیو زمانه



مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری غرب مازندران هم پیش از این درباره احتمال وقوع آتش سوزی در عرصه‌های جنگلی این منطقه به دلیل گرمای هوا و دخالت عوامل انسانی هشدار داده بود. مهرداد خزایی پور در گزارشی با اشاره به افزایش دمای هوا در این ایام گفت که احتمال وقوع آتش سوزی در برخی از عرصه های جنگلی در این مناطق وجود دارد.

وی افزود: با این که برای پیشگیری از وقوع آتش سوزی در این عرصه ها در ابعاد مختلف اقدامات لازم صورت گرفته است اما همکاری مسافران، گردشگران و مردم در این حوزه بسیار موثر است.

خزایی اظهارداشت: در صورت مشاهده و یا اطلاع از حریق در اراضی منابع طبیعی، مردم با شماره‌های ۱۲۹ و ۱۵۰۴، شماره تلفن‌های امداد جنگل و مرتع تماس بگیرند.

از هفته گذشته تاکنون سه مورد آتش سوزی در جنگل های غرب مازندران رخ داده که تاکنون بیش از یک هکتار از عرصه در آتش سوخته است.



بخشی از جنگل نوشهر در آتش سوخت

سرپرست اداره منابع طبیعی و آبخیزداری نوشهر از وقوع یک مورد آتش سوزی در منطقه جنگلی "اجل" حوالی روستای نیرنگ این شهرستان خبر داد .

جواد فلاح روز شنبه ۲۱ بهمن در گفت و گو با خبرنگار ایرنا افزود: این بلیه حوالی ساعت ۱۶ امروز به ستاد مدیریت بحران شهرستان گزارش شده است. این مسوول همچنین از وقوع یک مورد آتش سوزی دیگر در روز گذشته در عرصه جنگلی ماشلک " دالنو" خبر داد . فلاح افزود : این آتش سوزی حوالی ساعت ۱۱ روز جمعه هفته گذشته به وقوع پیوست و تا ساعت ۲۰ همان روز مهار و خاموشی این آتش زمان برد.



سرپرست منابع طبیعی و آبخیزداری نوشهر - رویان، یادآور شد : در این حادثه حدود هشت هزار متر مربع از رویشگاه جنگلی ماشلک در آتش سوخته است .



با اشاره به هدر رفت بهش از ۳۱ درصد آب شرب کشور گفت: «چهار برابر تُرم جهانی هدررفت آب داره».



ما در کشوری هستیم که دارای اقلیم خشک و نیمه‌خشک است. متوسط بارندگی در دنیا حدود ۸۰۰ تا ۸۵۰ میلی متر است و در قاره آسیا ۶۰۰ تا ۶۵۰ میلی متر در سال، ولی در کشور ما این عدد حدود ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلی متر است.

بر اساس داده‌ها و اطلاعات سازمان هواشناسی ایران، از ابتدای سال آبی جاری تا ۱۹ بهمن، بارش‌ها در کشور نسبت به دوره بلندمدت، ۴۷,۵ درصد کاهش یافته است.

در مدت یاد شده مجموع بارش در ایران ۵۵ میلیمتر کاهش یافته است. این گزارش همچنین نشان می‌دهد که بیشترین رشد منفی بارش‌ها، با ۷۷,۷ درصد مربوط به استان هرمزگان بوده و پس از این، استان کرمان با رشد منفی ۷۵,۸ درصد، فارس با رشد منفی ۷۵,۱ درصد، سیستان و بلوچستان با رشد منفی ۶۶,۳ درصد، خراسان جنوبی با رشد منفی ۶۴,۲ درصد

حوزه منابع طبیعی نوشهر - رویان با ۱۶۸ هزار هکتار مساحت دارای ۹۰ هزار هکتار جنگل و ۳۵ هزار هکتار مرتع است و مجموع مساحت آبادی‌ها و مستثنیات آن نیز در حدود ۴۳ هزار هکتار برآورد می‌شود.

مازندران دارای ۲ حوزه اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری یکی در ساری مرکز این استان و دیگری نیز در نوشهر غرب استان مازندران است.

حوزه اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان مازندران - نوشهر با وسعتی بیش از ۶۶۰ هزار هکتار جنگل، مرتع و سواحل معادل ۲۸ درصد از مساحت مازندران را در بر دارد. شهرستان‌های نور، نوشهر، چالوس، عباس‌آباد، تنکابن، رامسر و کلاردشت از نظر حوزه منابع طبیعی زیر پوشش حوزه اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان مازندران - نوشهر هستند. / **ایرنا**

سال ۱۴۰۲، خشک‌ترین سال در پنج دهه اخیر

در حال حاضر ۲۷۵ شهر در ایران دارای نش آبی‌اند. در کنار خشکسالی و کاهش میزان بارندگی، در سال‌های اخیر بارها مقامات ایران اعلام کرده‌اند که این کشور برای تأمین آب آشامیدنی و صنعتی شهروندانش دچار مشکل است.

هاشم امرتکی، مدیرعامل شرکت مهندسی و فاضلاب کشور بوی به تازگی در شبکه خبر



کرد. این در حالی است که به گفته او، هدررفت آب در کشورهای پیشرفته دارای شبکه‌های استاندارد و واجد لوله‌های اسفنج استیل بین سه تا چهار درصد است.

تنش آبی

به گفته این مقام دولتی، در حال حاضر تقریباً ۲۷۵ شهر در ایران دارای تنش آبی‌اند.

خشکسالی مستمر در ایران ذخیره آبی را بسیار کاهش داده و موجب تنش آبی در بسیاری از مناطق و همچنین مهاجرت اجباری به سمت مناطق برخوردار از آب شده است. پیش از این نیز برخی از مسئولان دولتی در استان سیستان و بلوچستان وضعیت کم آبی در این منطقه را بحرانی توصیف کرده و گفته بودند که این وضعیت موجب کوچ اجباری ساکنان روستاها به شهرهای بزرگ‌تر و از شهرهای استان به دیگر استان‌ها شده است. بی‌آبی و کم‌آبی در حال حاضر اغلب استان‌های ایران را گرفته است. در ماه‌های اخیر، ساکنان چندین استان از جمله چهارمحال و بختیاری، همدان، سیستان و بلوچستان و آذربایجان غربی به بی‌آبی معترض بودند.

خشکسالی و کمبود بارش به جز تأثیر مستقیم بر بحران آب در کشور، باعث افزایش خطر فرونشست زمین می‌شود و این مسأله در کنار بی‌برنامگی مسئولان، چنان جدی کشور را دچار بحران آب خواهد

و بوشهر با کاهش ۶۲٫۶ درصدی بارش‌ها قرار دارند. بر اساس گزارش هواشناسی، میزان کاهش بارش‌ها در استان یزد نیز در دوره اشاره شده ۶۱ درصد بوده و در استان‌های ساحلی دریای خزر یعنی گیلان و مازندران به ترتیب رشد منفی ۲۲٫۵ درصدی و رشد منفی ۲٫۶ درصدی ثبت شده است. در استان اردبیل بارش‌ها ۴ صدم درصد و در گلستان نیز ۳٫۱ درصد رشد داشته است و بارش‌ها تنها در این دو استان از ابتدای سال جاری افزایش یافته است.

در ایران بر اساس اعلام مقام‌های مسئول، تنش آبی شمار زیادی از شهرها را در بر گرفته است و دولت هم برای تأمین آب «بودجه کافی ندارد».

مدیریت آب در ایران در سال‌های اخیر با مشکلات بزرگی رو به رو بوده است.
سیدسازی‌های غیراصولی، انتقال آب، و استخراج بیش از حد از سفره‌های آب زیرزمینی در شرایطی که گرمایش هوا اقلیم‌سرتاسر سواره را تهدید می‌کند، از جمله معضلات اساسی در ایران است.

امینی افزود: «ایران در چهارمین سال خشکسالی است و در حقیقت بیش از ۵ دهه، اطلاعات و آماری که ما داریم یکی از بدترین سال‌های کشور محسوب می‌شود».

مدیرعامل شرکت مهندسی و فاضلاب، هدر رفت آب شرب را نیز ۳۱٫۵ درصد اعلام



معاون محیط طبیعی اداره کل حفاظت محیط زیست خوزستان گفت: در سه مرحله قبلی و این مرحله، تعداد زیادی گوزن زرد ایرانی از اقصی نقاط کشور زنده گیری شدند و به این زیستگاهها انتقال یافتند. امیدواریم در مراحل بعدی بتوانیم سیستمهای ردیابی گوزنها را نیز در مناطق دز و کرخه استفاده کنیم.

وی با تاکید بر لزوم ارائه آموزشها به جوامع محلی برای حمایت از گونه گوزن زرد گفت: در دو سال گذشته تلاشهای زیادی برای آموزش و همراه کردن جوامع محلی برای حمایت از این گونه انجام شده است و اکنون، مردم و مسئولان از انجام این کار استقبال می کنند. / [ایسنا/خوزستان](#)

شهرهای ایران، فرسنگها دور از مسیر توسعه پایدار



اعظم بهرامی

- کلان شهرهای پرجمعیت ایران در مسیر رشدی ناقواره در حاشیه هستند که با بار جمعیتی، مشکلات و نیازهای رو به افزایشی را به آینده شهرنشینی ایران تحمیل می کنند.

کرد که ممکن است حتی سرزمینهایی از شرایط زیستی خارج شوند. پروژههای انتقال آب کلان که دولت ابراهیم رئیسی وعده انجام آنها را داده، به گفته کارشناسان محیط زیست، تنها بر بحران آب ایران خواهد افزود. / [رادیو زمانه](#).

رهاسازی ۱۰ راس گوزن زرد ایرانی در زیستگاه استان خوزستان

سید عادل مولا معاون اداره کل حفاظت محیط زیست خوزستان درگفتوگو با ایسنا، اظهار کرد: برنامه ریزی برای ادامه رهاسازی گوزنهای زرد ایرانی در زیستگاههای اصلی خود یعنی در جنگلهای دز و کرخه در حال انجام است و در این خصوص، چهارمین مرحله رهاسازی گوزنها در زیستگاه دز روز گذشته (۲۰ بهمن ماه) انجام شد.

وی با اشاره به در اولویت بودن احیای زیستگاهها و گونهها در خوزستان افزود: در این راستا ۱۰ راس گوزن زرد ایرانی در دز رهاسازی شده است.





به همین دلیل برنامه حکومت‌ها در کلان شهرها حول موضوع توسعه و آمایش، بر مقابله با تاثیر تغییر اقلیم و مدیریت بحران زباله و آلودگی هوا و در حوزه انسانی، مهاجرت و حاشیه‌نشینی و چگونگی روند مصرف آب و انرژی متمرکز است.

جمعیت شهرها در ایران

در ایران جمعیت شهرها در ۴ دهه اخیر حدود دو برابر شده است از سال ۱۳۳۵ تا آخرین آمارگیری رسمی در ۱۳۹۵، به‌طور متوسط سالی یک میلیون نفر به جمعیت ایران اضافه شده است. اما آمار نشان می‌دهد که رشد جمعیت شهری در ایران همواره بسیار پر شتاب‌تر از میانگین رشد جمعیت کل کشور بوده. مثلاً رشد متوسط جمعیت شهری در مقایسه با رشد جمعیت کشور در بازه میان نخستین و آخرین سرشماری حتی بیش از دو برابر بوده است. طبیعتاً با افزایش آمار شهرنشینی، نیاز به افزایش شهرها و یا تبدیل نقاط مناسب زیست بزرگتر و پرجمعیت‌تر نیز بیشتر می‌شود. بنا به تحقیقی در مرکز تحقیقات آمار کشور تعداد شهرهای ایران از ۱۹۹ شهر در سال ۱۳۳۵ به ۱۲۴۲ نقطه در سال ۱۳۹۵ افزایش یافته است.

بیشتر تئوری‌های توسعه شهری، عامل اقتصادی که به معنای توسعه صنایع پیش‌رو، گسترش زمینه‌های مختلف کار و زیرسازهای صنایع پایه است و عامل مکانی و جغرافیایی که با موقعیت مرکز و همسایگی با کلان‌شهرها گره خورده را در مسیر توسعه مهم و موثر می‌دانند. اما سرنوشت پر از دود و زباله بسیاری از شهرهای ایران در اخبار امروز نشان می‌دهد چطور کمبود منابع و زیرسازهای توسعه شهری و عدم برنامه‌ریزی برای توسعه در بستر توان اکولوژیکی هر شهر، همسو با گسترش انواع بی‌عدالتی و تبعیض، تخریب محیط زیست و تحمیل آسیب‌های متفاوت، مشکلات حل‌شدنی را به بحران‌هایی جدی تبدیل کرده است. بیش از نیمی از جمعیت جهان در شهرها زندگی می‌کنند و تخمین زده می‌شود تا سال ۲۰۵۰ این جمعیت به ۷۰ درصد برسد. شهرها موتور اقتصاد محلی و ملی جهان هستند و همین‌طور مرکز رفاه. بیش از ۸۰ درصد فعالیت‌های اقتصادی جهان در مراکز شهری متمرکز است. شهرنشینی علاوه بر فرصت‌ها، چالش‌های مهمی نیز به همراه دارد. بنا به اطلاعات برنامه توسعه ۲۰۳۰، شهرها ردپای اکولوژیکی بسیاری دارند. با وجود آنکه حدود سه درصد از سطح زمین را اشغال می‌کنند، اما سه چهارم منابع جهانی را مصرف می‌کنند و مسئول انتشار حدود ۷۵ درصد گازهای آلاینده جهان هستند.



منافع اقتصادی شکل گرفته حول افزایش قیمت زمین تنها کمی بزرگتر شده‌اند.

پرسش این است که چرا با وجود افزایش ۱,۵ برابری شهرها در ۲۰ سال اخیر از تراکم جمعیت در این نقاط کاسته نشده است؟! چون شهرهای کوچک و متوسط در حال از دست دادن جمعیت و حتی هویت خود هستند. کافی است به آمار شهرهای با بیشترین حاشیه‌نشین و استان‌های مهاجرپذیر و مهاجر فرست نگاهی بیاندازیم و آنها را کنار هم قرار دهیم. از طرف دیگر این شهرهای نو که البته نوین و مدرن نیستند اغلب در حاشیه همان شهرهای پرجمعیت بحران‌آفرین یا شهرهای صنعتی بنا شده‌اند که این به معنای ترکیب مضاعف آلودگی محیط زیست و یکی کردن سکونتگاه‌های زیست و کار در دل شهرک‌های صنعتی است.

استان خوزستان

استان خوزستان با بالاترین آمار حاشیه‌نشین، نماینده تعداد پر شمار شهرک‌های کارگری و همین‌طور مهاجرت‌های داخلی در استان است که اغلب محصول خالی شدن روستاها و یا تاثیر عوامل اقلیمی بر کاهش کیفیت و امکان زندگی است. به همین دلیل، این استان اولین استان مهاجر فرست ایران است.



پرجمعیت‌ترین شهرهای کشور در سال ۱۳۹۵ هشت شهر بودند با جمعیت بالای یک میلیون نفر که بیش از ۲۵,۵ درصد جمعیت ایران را در خود جای داده بودند. آمار همین سال نشان داد که در واقع ۴۳ درصد جمعیت ایران تنها در ۲۶٪ مساحت قابل سکونت ایران (حدود ۱۵٪ مساحت کل ایران) زندگی می‌کنند. در مورد کلان شهرها این رشد جمعیت همچنان بی توجه به توان و پتانسل‌های این شهرها از جمله پتانسیل اکولوژیکی ادامه دارد. پیش‌بینی می‌شود حتی با ثبات در نرخ باروری، جمعیت ثابت تهران تا ۱۴۳۵ به ۱۲ میلیون نفر برسد.

شهرواره‌ها را من نمایشی از شهر می‌دانم. در واقع مکان‌های جغرافیایی که در اسم، شهر هستند ولی در زیرسازهای مورد نیاز شهری هیچ توسعه یافتگی مناسبی ندارند، روستاهایی که نه تنها بازوی تولید موثر اقتصادی خود را از دست داده‌اند بلکه فقط با دلایل اغلب سیاسی و یا



استان البرز

در مورد استان البرز هم پرسش این است که چرا علی‌رغم تعداد شهرهای جدید افزوده به این استان جوان همچنان آمار بد مسکن‌ها و حاشیه‌نشینان آن زیاد است؟ شاید مهمترین عامل آن قیمت مسکن، مجاورت با تهران، مهاجرپذیری بالا و تعداد بالای شهرواره‌ها در این استان باشد. شهرواره‌ها را من نمایشی از شهر می‌دانم. در واقع مکان‌های جغرافیایی که در اسم، شهر هستند ولی در زیرسازهای مورد نیاز شهری هیچ توسعه یافتگی مناسبی ندارند، روستاهایی که نه تنها بازوی تولید موثر اقتصادی خود را از دست داده‌اند بلکه فقط با دلایل اغلب سیاسی و یا منافع اقتصادی شکل گرفته حول افزایش قیمت زمین تنها کمی بزرگتر شده‌اند.



در مجموع می‌توان گفت، کلان‌شهرهای نخست پرجمعیت ایران، در مسیر رشدی ناقواره در حاشیه هستند که با بار جمعیتی، مشکلات و نیازهای رو به

افزایشی را به آینده شهرنشینی ایران تحمیل می‌کنند.

شهرهای میانی و کوچک افزوده شده بر نقشه، در واقعیت نتوانسته‌اند برای تعدیل و توازن پراکندگی جمعیت کاربردی عمل کنند. موج مهاجرت از سواحل جنوبی و دامنه کوهستانی در استان‌های زاگرس‌نشین به سمت کویر و شهرهای پرجمعیت دیگر نزدیک به تهران نشان می‌دهد که مسئله تعیین کننده در این موج انسانی یافتن کار و مسائل اقتصادی و دسترسی به زیرسازهای اولیه زندگی مانند آموزش و سلامت است و بعد عوامل اقلیمی مدیریت نشده (از کمبود آب تا ریزگردها). در حقیقت شیب جمعیت را اقتصاد است که تعیین می‌کند. از طرفی نرخ مشارکت اقتصادی استان‌ها، عدم توازن توزیع عادلانه امکان مشارکت در تولید و درآمد را به خوبی نشان می‌دهد. در سال ۱۴۰۰ تنها ۱۶ درصد استان‌های ایران در ارزش افزوده بخش صنعت کل کشور بیشتر از ۵ درصد سهم داشتند.

راديو زمانه

جهت تماس با بولتن محیط زیست

bulletinenviro@gmail.com



اقدامات پیشگیرانه بلندمدت

اقدامات از جنس سیاستگذاری و برنامه‌های بلندمدت عبارتند از: بهبود توان اقتصادی، افزایش کارآمدی دولت‌ها، توسعه زنجیره تامین مواد غذایی با هدف متنوع‌سازی تولید محصولات، سیاست گذاری برای مدیریت زنجیره تامین سبز و اقتصاد چرخشی، به‌کارگیری مدیریت ریسک آب‌وهوا در سیستم‌های غذایی، برنامه‌ریزی دولت‌ها برای ایجادیکپارچگی و هماهنگی در میان بخش‌ها و بین ذی‌نفعان، توسعه اجتماعات محلی و توانمندسازی و افزایش آگاهی عمومی... / **دنیای اقتصاد**



10 تریلیون دلار سود، ثمره حرکت به سوی سیستم غذایی پایدار

محققان دریافتند غذا بزرگترین بخش اقتصاد است و مرز نمی‌شناسد. همچنین از نظر تأثیرات اقلیمی، سیستم غذایی، مسبب اصلی تغییر کاربری زمین و کاهش تنوع

اخبار و مطالب بین المللی

عواقب تغییرات اقلیمی در خاورمیانه

بخش کشاورزی با چه بحران‌هایی روبه‌روست؟

زمین تب‌کرده

تغییرات اقلیمی و رویدادهای شدید ناشی از آن مانند سیل، آتش‌سوزی، خشکسالی و توفان در ۵۰ سال گذشته ۵ برابر شده‌است. اثرات مرتبط با تغییرات آب و هوا به‌ویژه در بخش کشاورزی بسیار چشمگیر است و شامل کاهش بهره‌وری محصولات کشاورزی، بیابان‌زایی، قرارگرفتن در معرض سیل، افزایش کم‌آبی، تامین ناکافی آب و غلات برای تولید دام است.

نمونه خاورمیانه

منطقه منا از نظر شرایط اقتصادی و اجتماعی بسیار ناهمگون است. در بین کشورهای این منطقه، کشورهای با درآمد کم و متوسط همچون الجزایر، جیبوتی، مصر، ایران، عراق، اردن، لبنان، لیبی، مراکش، سوریه، تونس، یمن، کرانه‌باختری و غزه، بسیار آسیب‌پذیر هستند. در واقع به‌دلیل ترکیب عواملی چون کمبود آب و بارش، رشد بالای جمعیت، تمرکز جغرافیایی جمعیت، بی‌ثباتی اقتصادی و سیاسی، حکمرانی ضعیف و سرمایه‌های مالی اندک، این منطقه پرتنش‌ترین منطقه در جهان است.



چرخه معیوب است، زیرا دمای بالاتر هوا باعث تغییرات شدید اقلیمی می‌شود و آسیب بیشتری به برداشت محصول وارد می‌گردد.

ناامنی غذایی نیز باری را بر دوش سیستم‌های پزشکی اضافه می‌کند. این مطالعه پیش‌بینی می‌کند که یک رویکرد تجاری معمولی در سیستم غذایی تا سال ۲۰۵۰ باعث کاهش وزن ۶۴۰ میلیون نفر می‌شود، در حالی که چاقی در ۷۰ درصد جمعیت جهان افزایش می‌یابد.

به گزارش گاردین تیم بین‌المللی نویسندگان که این مطالعه را انجام داده‌اند، گفت «تغییر مسیر سیستم غذایی از نظر سیاسی چالش‌برانگیز خواهد بود، اما مزایای اقتصادی و رفاهی عظیمی را به همراه خواهد داشت.»

یوهان راکستروم، از مؤسسه تحقیقات تأثیرات آب و هوایی پوتسدام و یکی از نویسندگان این مطالعه، گفت:

آینده بشریت روی زمین در دستان سیستم جهانی غذایی است.

این مطالعه پیشنهاد می‌کند یارانه و مشوق‌های مالیاتی به خرده مالکان تعلق بگیرد که می‌توانند مزارع را به مخزن کشت‌های تک‌مقیاسی مخرب که به کودها، آفت‌کش‌ها و پاکسازی جنگل‌ها متکی است اختصاص نگیرد. به جای آن، مشوق‌های مالی باید به کربن با فضای بیشتری برای حیات وحش تبدیل کنند. تغییر رژیم غذایی همراه با سرمایه‌گذاری در فناوری برای افزایش کارایی و کاهش

زیستی است و همچنین عامل کاهش ۷۰ درصدی آب شیرین است

بر اساس داده‌های یکی از جامع‌ترین مطالعات اقتصادی، تغییر به سوی یک سیستم غذایی جهانی پایدارتر، می‌تواند سالانه تا ۱۰ تریلیون دلار سود ایجاد کند، سلامت انسان را بهبود بخشد و بحران آب و هوایی را کاهش دهد.



در گزارش سیاست‌گذاری جهانی، اقتصاد تحول سیستم غذایی که اقتصاد دانان و دانشمندان کمیون اقتصاد سیستم غذایی (FSEC) آن را در 29 ژانویه منتشر کردند، پژوهشگران دریافته‌اند که سیستم غذایی موجود به دلیل هزینه‌های پنهان زیست محیطی و پزشکی، بیش از آنکه ارزش تولید کند، ارزش از بین می‌برد. در واقع، از منابع آینده قرض می‌گیرد که امروز سود آوری کند.

سیستم‌های غذایی در تولید یک سوم از انتشار گازهای گلخانه‌ای جهانی نقش دارند و جهان را در مسیر گرمایش ۲,۷ درجه سانتی‌گراد تا پایان قرن قرار می‌دهند. حاصل اثرات سیستم‌های غذایی ایجاد یک



کشاورزی خارج از برنامه را بیش از ۱۰ تریلیون دلار در جهان در سال ۲۰۲۰ تخمین زد.

دکتر استیون لرد، از مؤسسه تغییرات محیطی دانشگاه آکسفورد، در بیانیه‌ای گفت:

این تحلیل اولین آمارها را در مورد فرصت‌های اقتصادی منطقه‌ای و جهانی در تغییر سیستم‌های غذایی نشان می‌دهد. اگرچه آسان نیست، اما این تحول در مقیاس جهانی مقرون به صرفه است و اگر هیچ تغییری صورت نگیرد، هزینه‌های گزاف در آینده، خطر اقتصادی قابل توجهی را به همراه خواهد داشت.



سازمان ملل می‌گوید قیمت مواد غذایی در دنیا به بالاترین میزان در ۱۰ سال اخیر رسیده است



نیکلاس استرن، رئیس موسسه تحقیقاتی گرانتام در زمینه تغییرات آب و هوایی و محیط زیست در دانشکده اقتصاد لندن، از این مطالعه استقبال کرد:

متاسفانه اقتصاد سیستم غذایی امروزی تعمیر ناشدنی است. به اصطلاح "هزینه‌های پنهان" آن به سلامت ما آسیب می‌رساند و سیاره ما را تخریب می‌کند، در

انتشار گازهای گلخانه‌ای از دیگر عناصر کلیدی هستند.

بر اساس یافته‌های این گزارش اگر ناامنی غذایی کمتر شود، سوءتغذیه تا سال ۲۰۵۰ ریشه‌کن می‌شود، ۱۷۴ میلیون مرگ زودرس کمتری رخ خواهد داد، و ۴۰۰ میلیون کشاورز و کارگران کشاورزی در مزارع می‌توانند درآمد کافی کسب کنند. این تحول سیستم غذایی به محدود کردن گرمایش جهانی به ۱,۵ درجه سانتیگراد بالاتر از سطح پیش از صنعتی شدن و نصف کردن جریان نیتروژن از کشاورزی یاری می‌رساند.

به‌طور کلی، پژوهشگران هزینه‌های این تحول را بین ۰,۲٪ و ۰,۴٪ از تولید ناخالص داخلی جهانی در سال برآورد می‌کنند. در تحقیقات اولیه، راکستروم و همکارانش دریافتند غذا بزرگترین بخش اقتصاد است و مرز نمی‌شناسد. همچنین از نظر تاثیرات اقلیمی، سیستم غذایی مسبب اصلی تغییر کاربری زمین و کاهش تنوع زیستی است و همچنین عامل کاهش ۷۰ درصدی آب شیرین است. محققان هزینه‌های پنهان غذا، از جمله تغییرات آب و هوایی، سلامت انسان، تغذیه و منابع طبیعی را ۱۵ تریلیون دلار تخمین زد و مدل جدیدی را برای پیش‌بینی چگونگی توسعه این هزینه‌های پنهان در طول زمان، وابسته به توانایی بشر برای تغییری ایجاد کرد.

محاسبات آنها با گزارش سال گذشته سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد مطابقت داشت که هزینه‌های محصولات



چین، ویتنام و بنگلادش در صدر عرضه پوشاک هستند.



از 52 میلیارد دلار صادرات بنگلادش در سال 2021، 44 میلیارد دلار آن پوشاک بوده است.

انتشار دی اکسید کربن، در صنعت پوشاک بیش از آلودگی تولیدی در صنعت حمل و نقل هوایی و کشتیرانی است. شهر داکا روزانه حدود 4500 تن زباله جامد را رهاسازی میکند که حداکثر 30 درصد آن در محل های دفن زباله دفع می شود و آب را جوری آلوده میکند که برای انسان و دام نامناسب می کند. **سایت وقت مد**.

یخ هایی که آب می شوند و خرس هایی که گرسنه می مانند

یک مطالعه جدید می گوید که آب شدن یخ های قطب شمال، خطر گرسنگی خرس های قطبی را افزایش می دهد.

حالی که نابرابری های جهانی را وخیم تر می کند. تغییر روش های تولید و مصرف مواد غذایی برای مقابله با تغییرات آب و هوایی، حفاظت از تنوع زیستی و ساختن آینده ای بهتر حیاتی است. زمان تغییرات اساسی فرا رسیده است. چالش اصلی انتقال غذایی پیشنهادی این است که هزینه های غذا افزایش می یابد. راکستروم در این باره به گاردین گفت که این امر باید با مهارت سیاسی و حمایت از اقشار فقیر جامعه مدیریت شود، در غیر این صورت نتیجه می تواند اعتراضاتی مردمی باشد، مانند تظاهرات های جلیقه زردها که در فرانسه بر سر افزایش قیمت بنزین به راه افتاد.

کریستینا فیگورس، دبیر اجرایی سابق کنوانسیون چارچوب سازمان ملل در مورد تغییرات آب و هوایی، بر ماهیت آینده نگر این تأکید کرد و به گاردین گفت: این پژوهش ثابت می کند که واقعیت متفاوتی شدنی است، و به ما نشان می دهد که برای تغییر سیستم غذایی چه چیزی لازم است. این فرصت باید توجه هر سیاست گذار را که می خواهد آینده سالمتری برای سیاره زمین و مردم تضمین کند، جلب کند.

رادیو زمانه.

فست فشن (مد سریع) در حال آلوده کردن جهان

73 درصد از پوشاک وارداتی توسط ایالات متحده در سال 2023 از آسیا وارد میشود.



گرمایش جهانی، عامل اصلی خشک سالی در آمازون

بررسی محققان نشان می‌دهد که گرمایش جهانی ناشی از فعالیت‌های انسان‌ها، عامل اصلی خشکسالی شدید سال گذشته در آمازون بود. این خشکسالی، حجم آب رودخانه‌ها را به پایین‌ترین حد خود رساند به گزارش **تجارت‌نیوز**، محققان اعلام کردند که گرمایش جهانی ناشی از فعالیت‌ها انسان‌ها و نه ال نینو، عامل اصلی خشکسالی شدید سال گذشته در آمازون بود.



خشکسالی و پایین آمدن سطح آب رودخانه‌ها، نیاز به غذا و آب آشامیدنی جامعه حاشیه رودخانه‌ها را تحت تاثیر قرار داد و باعث کشته شدن دلفین‌های در خطر انقراض شد. تغییرات آب‌وهوایی و ال نینو هر دو به یک اندازه در کاهش بارندگی نقش داشته‌اند. اما براساس گزارش World Weather Attribution، دمای بالاتر زمین، بزرگترین دلیل خشکسالی است.

محققان دانشگاه ایالتی واشنگتن و سازمان زمین‌شناسی ایالات متحده با کار گذاشتن دوربین‌هایی متوجه شدند که تقریباً تمامی خرس‌هایی که طول سه سال زیر نظر داشتند یازده درصد وزن خود را در تابستان از دست دادند.

این مطالعه نشان می‌دهد این خرس‌ها به دلیل ذوب شدن یخ‌ها نمی‌توانستند خودشان را با تغذیه در شرایط جدید تطبیق دهند.



این حیوانات از پاره یخ‌های شناور برای شکار فوک استفاده می‌کنند. تغییرات اقلیمی باعث شده است که این حیوانات نتوانند از یخ‌های شناور برای شکار طعمه‌های خود استفاده کنند و زمان بیشتری را در خشکی سپری می‌کنند.

بی بی سی

برای اطلاعات بیشتر لینک زیر :

https://www.bbc.com/persian/science/2015/07/150718_an_polar_bear_warmer_arctic



در مانائوس، بزرگترین شهر منطقه، بیش از 2 میلیون نفر ماه‌ها در دود آتش‌سوزی احساس خفگی میکردند.

چرا آمازون در مبارزه با تغییرات آب‌وهوایی مهم است؟

رجینا رودریگز از دانشگاه فدرال سانتا کاتارینا، می‌گوید: «خشکسالی بر اهمیت آمازون در مبارزه با تغییرات آب‌وهوایی تأکید دارد. اگر از جنگل محافظت کنیم، به عنوان بزرگترین منبع ذخیره کربن جهان عمل خواهد کرد.

اما اگر اجازه دهیم انتشار گازهای گلخانه‌ای و جنگل‌زدایی ناشی از فعالیت‌های انسان از نقطه اوج عبور کند، مقادیر زیادی دی‌اکسید کربن آزاد خواهد شد و مبارزه ما علیه تغییرات اقلیمی را پیچیده‌تر خواهد کرد.»

لوئیز کاندیدو، هواشناس مؤسسه ملی تحقیقات آمازون برزیل نیز می‌گوید: «فعل و انفعالات بین اقیانوس‌ها، جو و جنگل پیچیده است. هنوز نمی‌توان تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی را از گرمایش جهانی ناشی از فعالیت‌ها انسان جدا کرد.»

تجارت نیوز

tejaratnews.com

Friederike Otto، دانشمند آب‌وهوا در کالج امپریال لندن، می‌گوید: «تبخیر ناشی از گرما در تشدید خشکسالی بسیار حیاتی و مهم است.»

تأثیرات مختلف خشکسالی آمازون در سال 2023

به نقل از [یورونیوز](#)، خشکسالی آمازون در سال 2023، منجر به آتش‌سوزی‌های جنگلی و نابودی محصولات کشاورزی شد. خشکسالی در آمازون (بزرگترین جنگل بارانی جهان و حیاتی در ذخیره دی‌اکسید کربن) زمانی رخ داد که زمین گرم‌ترین سال ثبت‌شده را پشت سر گذاشت. این سیاره بیش از هر زمان دیگری به افزایش 1.5 درجه سانتی‌گراد از دوران پیش از صنعتی شدن نزدیک‌تر است.

زمانی که کشورها امیدوار بودند تا از بدترین پیامدهای تغییرات آب‌وهوایی مانند گرمای مرگبار، بالا آمدن آب دریاها، سیل و آتش‌سوزی در جنگل‌ها جلوگیری کنند. در دریاچه Tefé برزیل، دمای آب به 39.1 درجه سانتیگراد رسید و احتمالاً باعث مرگ بیش از 150 دلفین صورتی و Tucuxi، دو گونه در معرض خطر انقراض شده است. در امتداد رودخانه آمازون، مردم شاهد نابود شدن محصولات خود و ناپدید شدن ماهی‌ها بودند و در شرایطی که سفر به دلیل پایین بودن رودخانه‌ها غیرممکن بود، صف‌های طولانی را در حاشیه رودخانه‌ها برای دریافت تدارکات امدادی تشکیل دادند.